

C U P R I N S

Stanislas de Guaita - biografia	3
Șarpele Genezei – planul ezoteric al lucrării	7
Parafrază	8
INTRODUCERE	10
Starea de spirit de la sfârșitul secolului al XIX-lea; simptomele sale. – Absența oricărei sinteze; abuzul de metode analitice. – Alături de mărcile de decadență, semne sigure precursore indicând o viitoare restaurare. – Legea lui <i>a deveni</i> . – Civilizații antice, fondate pe o sinteză riguroasă: Știința și Credința conciliate; unitate a învățăturilor universitare și religioase. – Ciclul lui Ram; Fabre d'Olivet și Saint-Yves d'Alveydre: timpuri eroice	10
Paralelă între aceste civilizații antice și a noastră. – Curentul dublu al vieții intelectuale, într-o stare socială, analog celor două circulații arteriale și venoase în corpul uman. – Caractere comparate ale statutului nostru social anarhic și statutul social teocratic și ierarhizat al epocilor vechi: giganți sau pigmei? – Pacea epocii de aur	10
Edificiul sintezei antice s-a dărâmat; dar putem face rămășițele să vorbească. – Trebuie ca sufletul trecutului să ne învețe căile Viitorului: era lui Hristos suferind nu va întârzia să se încheie și va urma venirea lui Hristos gloriosul. – Cărți sacre: litera ucide și spiritul dă viață. – Să o trezim pe Frumoasa din Pădurea Adormită, adică ezoterismul închis în inima vechilor simboluri	16
Șarpele Genezei. – Moise ne va furniza textul unui studiu care va umple trei cărți succesive. – Un rând evreiesc și cele două traduceri ale sale, conform <i>Vulgata</i> lui Fabre d'Olivet. – Fabula mozaică a păcatului originar, așa cum și-o imaginează teologii exoterici, încrezându-se în litera din <i>Vulgata</i>	22

Trei sensuri atribuibile mitului Șarpelui. El semnifică: în sensul vulgar, Diavolul; în sensul ezoteric mijlociu, Lumina astrală, în sensul ezoteric superior, Egoismul primordial, instigator al căderii din paradis. – Această triplă interpretare determină și comandă cele trei legi ale operei noastre: Șarpele Genezei: - Cartea I, Templul lui Satan (faptele); - Cartea a II-a, Cheia Magiei Negre (teoriile); - Cartea a III-a, Problema Răului (sinteză metafizică a operei). – Rezerve ale autorului în materie de credință; el nu vrea să dogmatizeze 23

CARTEA I

TEMPLUL LUI SATAN 27
 Catalog al principalelor lucrări la care trimitem cititorul, pe parcursul lucrării Templului lui Satan 27

CAPITOLUL I – DIAVOLUL 27

Există? – În lumea intelectuală, el se numește Greșeală; în lumea morală, are numele de Egoism; în sfârșit în lumea fizică se încarnează sub toate formele Urâteniei. – Prudență a Bisericii care nu a definit niciodată Diavolul. – Idee pe care ne-o facem în mod obișnuit despre Prințul infernului; ridicol și contradicții inerente ale acestei credințe. – O dilemă a lui Bayle și un sonet de Soulayr 27
 Dogma căderii Îngerilor. – Această dogmă, necunoscută lui Moise, raportată din Babilon de către rabini, este un împrumut din teogonia lui Zoroastru. – Mazdeism exoteric și ezoteric. – Fiică bastardă a Mazdeismului neînțeleș, erezia monstruoasă a lui Manes murdărește încă dogma creștină. – O pagină din Apocalipsă și un fragment din sfânta Hildegard, interpretate în sensul căderii angelice. – Conjectură plăcută a Marchizului de Mirville. – Dogma celor două principii ostile provine din primele cicluri cosmogonice ale Indiei; Assours și Devas; război între

- geniile Răului și ale Binelui. – Poate fi învins Binele? 32
- Încarnările mitologice ale lui Satan. – Typhon și Tchutgour. – Răul nu este înzestrat decât cu o existență privativă; este lipsit de esență proprie, fiind o negație. – A-i opune lui Dumnezeu răul zeificat înseamnă a cădea în ipoteza absurdă a două infinituri contradictorii. – Caracter diabolic al multor divinități păgâne: orice simbol religios, onorat de rituri infame, devine un idol sau se încarnează în Satan. – Avatarii lui Satan: Thor, Teutad, Moloch, Belphegor, Adramelech, Melicerle, Beelzebuth, Mendes, Priapes, etc. – Mistere ale Zeiței bune. – Omnes dii gentium doemonia. – Culte oribile aduse idolilor, reprezentative pentru viciile divinizate. – Shiva și zeița Khali. – Suicidul religios în India. Thuggs, frăție a persoanelor care se sugrumă. – Mărturie a unui Thugg în fața justiției engleze: povestire a unei hecatombe în Junglă 37
- Cocopneumatica Talmudiștilor și a adepților Cabalei. – Seducția lui Adam și a Evei, după Talmud și Zohar Hadash. – Eva femeia și Heva năpârca. – Leviathan; încarnarea sa masculină care este Samael și încarnarea sa feminină care este Lilith. – Sepher Ammude-Scrib-a și Sepher Emeck-Ammeleh. Alte soții ale lui Samael: Aggarath, Nahemah și Mochlath. – Un citat din Eliphaz Lévi 43
- Legende de iubire între zei și muritori. – Tradiție ciudată povestită de Suetone în legătură cu nașterea lui Octave. – Aventura Paulinei și a cavalerului Mundus, după Josephe 45
- Diavolul în Evul Mediu. – Mesii de lumină și de întuneric: Crist și Anticrist. Un text din Apocalipsă referitor la Anticrist. – Mitul Anticristului și părerea sfântului Grigore cel Mare. – Două venituri ale Anticristului; reîncarnarea lui Elie și a lui Henoch; venirea lui Hristos gloriosul. – Capul și corpul dragonului; ezoterismul profund al acestui simbol. – Definiția mistică a Diavolului și a mesiei sale. –

- Diverse profeții. – Sorath, poem de Alber Jhouney. – Personaje istorice care au fost considerate întruchipări ale Anticristului. – Milenarul Doctorului Zimpel; Napoleon al III-lea pe cal deasupra bestiei Apocalipsei 50
- Încarnări pozitive ale Anticristului: demonograful, exorcistul și inchiizitorul. Părerea lui Pierre de Lancre și a lui Henry Boguet despre capitolul vrăjitoriei. Scene de posedare sau (pentru a vorbi cu doctorul Calmeil) de istero-demonopatie 53
- Ursulinele din Loudun. – Povestire detaliată a procesului lui Urbain Grandier. – Conversație a seniorului Keriollet. – Înverșunarea lui Laubardemont și a cardinalului de Richelieu. – Exorcisme. – Laubardemont înșelat, ca atestare a propriei sale mâini. – Supliciiul lui Grandier. – Răsunet al acestui proces; Istoria Diavolilor din Loudun. – Strofe ale timpului în care se pledează inocența lui Grandier. – Sfârșit mizerabil al tuturor persecutorilor săi. – Jurisprudență a Evului Mediu; Diavolul admis ca martor în justiție 56
- Partizani contemporani ai Inchiziției și ai rugurilor. – Berbiguier și *Cartea Spiridușilor*. – Acest nefericit este victima unui nor de larve. – Digresiuni despre Lumea Astrală și despre ființele lemuriene care o bântuie. – Arsenalul lui Berbiguier: sulite de oțel, fumigații, etc. – Stilul lui Berbiguier; critica sa împotriva cânturilor; pretențiile sale științifice. – Joseph Prudhomme vizionar .. 68
- Satan la sfârșit de secol; el se deghizează în gentleman. – Demonografi moderni: Marchizul de Mirville și Cavalerul Gougenot des Mousseaux; operele lor. – Aprobări formale ale autorității exleziastice: citate din cardinalii arhiepiscopi de Bordeaux și de Besancon, din generalul Theatinilor, din R P Voisin, etc. – Istorie a unei nefericite seduse de Diavolul în veșminte negre; povestire relatată de un episcop în fața lui Chevalier des Mousseaux. - Isprăvile

mediumilor și ale „spiritelor” lor: sufluri indiscrete sub fustele doamnelor, balenă smulsă de la un corset, mângâieri de dincolo de mormânt, etc. – Oricât de inocenți ar fi mediumii unor astfel de indecențe, ei puteau foarte bine să poarte nedreptățile Diavolului. – Stilul domnului Gougenot des Mosseaux 72

Caracteristicile Diavolului: Non-ființă, mizerie, neputință, prostie, invidie. – În pragul misterului nedreptății. – Deviza disprețuitoare a lui Henry Khunrath 77

CAPITOLUL II – VRĂJITORUL 80

Ambiția unui despotism fără control, spirjinit pe monopolul cunoștințelor interzise omului de rând, iată ce au pierdut atâția oameni, urmând rutina vrăjitoriei. – Definiția vrăjitorului; degradarea sa morală. – Vrăjitori contemporani, mediumi. – De ce vedem cum cei mai buni mediumi fraudează în anumite cazuri? – Mediumul și mediatorul. – Ambii marionete ale invizibilului, vrăjitorul modern diferă de cel antic prin faptul că neagă de obicei existența Diavolului. – Blestemători. – Orice vrăjitor poartă amprenta lui Satan: aici întâlnim un criteriu infailibil. – Vrăjitorul este din toate timpurile și din toate țările. – Pericol al vrăjitorilor în epoca noastră care îi neagă 82

Vrăjitorul la diferite popoare. – Ghicitori și fermecători din Atlantis. – India antică și India modernă. – Superstiții degradante. – Fakiri și Pourohitas. – Mentrams și cultul Pitris. – Lucrările lui Jacolliot și vechea carte a lui Abraham Roger despre India. – La evrei, magia neagră se limitează la evocarea Accadienilor: omul rău, cuvântul și lucrul mortal. – Shiwaismul la Ceylan degenerează în vrăjitorie 85

Confuzie supărătoare, întreținută de către etnografi între sacerdotul-teurg și vrăjitor. – Magia neagră este

- esențialmente ascunsă și antisacerdotală. – Digresiune despre sacrificiile sângeroase și originea lor; cultele cele mai contradictorii trebuie prescrise unanim. – Marele arcan și corolarul său adamic, la fel de necunoscut. – Ciclul lui Bharat și ciclul lui Assour. – Sacrificii umane în India (Khali și Shiva), în diferitele State feniciene (Rutrem și Moloch), în Celtida (Thor și Teudat), în Grecia (sacrificiul Ifigeniei), în Creta (Minotaurul), la Roma (prizonierii galezi), până în Israel (sacrificiile lui Abraham, Jephthe, jertfirea regelui Agag, etc.) – Inchiziția și rugurile 89
- Vrăjitoria în antagonism permanent cu sacerdoții oficiali. – Goetia în Grecia. – Droguri fermecate care inspiră iubirea sau aduc moartea. – Ophiogenes de Hellespont. – Erato se face vrăjitoare: incantațiile Thesalienilor. – Florile veninoase (Rosa Mustica) – Licantropi și vampiri; evocări infernale. – O tradiție antică vrea ca spectrele să împrumute un corp luminos de la substanța razelor de Lună: ceea ce explică felul în care aceste arte ambigue se leagă de cultul sângeroasei Hecate. – Text de conjurare și de evocare, raportat de Philosophumena. – Vrăjitoria în operele lui Teocrit, Horațiu și Lucien 92
- Vrăjitoria invadează Roma, mai ales spre sfârșitul Republicii. – Larvele ocultismului fals. – Phrigienii vând filtre; așa-zișii Caldeeni debitează horoscoape. – Faimoasele rulouri sibiline. – Magia devine otrăvitoare la Roma odată cu Locuste. – Moartea lui Britannicus, după Tacit și Suetoniu. – De ce otrava vărsată pe ordinul lui Nero nu putea fi, așa cum s-a crezut, acid prusic? 93
- Școala teurgică din Alexandria este suspectă de magie neagră. – Gnosticii se dedau și mai evident la aceste practici interzise. – (Rezerve ce se referă la Marcion și Velentin, fără să vorbim despre gnosticii ortodocși). – Simon Magicianul o divinizează pe Hélène, concubina sa.

- Negrul Montanus și porumbeii săi isterici, Maximille și Priscille. – Marcion și arcanul redutabil al șarpelui fluidic. – Marcos înseminează și ordonă pe altarul lui Hristos tinere fecioare pe care suflul său le-a consacrat profete. – Misticismul ascetic ajunge adesea la desfrâu. Omul nu este nici înger nici fiară (Pascal) 94
- De ce sunt ereziile mai mult sau mai puțin originile Magiei negre? – Protestanții primei ore. Maniheism și Arianism. – Locuitori din Albi, Catari, membri ai sectei lui Valdo, Fricoși din Cevennes și Vrajitorii din Labourt sunt tot atâtea secte maniheiste abia deghezate 98
- Falșii vrajitori. – Toate marile genii taxate de vrajitorie: Albert cel Mare, Raymond Lulle, Tritheme, Agrippa și până la papii Silvestre II și Grigorie VII. – Pledoarie curajoasă a lui Gabriel Naude în favoarea marilor oameni acuzați de Magie și replica stupidă a lui Jacques d'Autun. – Legende ridicole care se referă la Agrippa: el îi ordonă diavolului să intre într-un cadavru și să plimbe acest corp prin oraș; el își blestemă demonul familiar, care se va arunca în Saone sub formă de câine. – Povestiri contradictorii ale lui Paul Jove și Jean Bodin. – Legende despre sfântul Toma d'Acquino: un tratat antediluvian de astrologie, închis într-o piatră și regăsit de Hermes, îi permite acestui bun Părinte să graveze un talisman cu care face minuni, etc.. – Modalitate ciudată prin care Naude este constrâns să apere un om precum Agrippa. – Judecătorul Remigius, mâhnit că nu dorea ca toată lumea să fie considerată vrajitoare, se denunță el însuși și moare pe rug 100
- Treizeci de mii de vrajitori în Franța sub Carol IX. – S-a abuzat fără îndoială de acuzația de vrajitorie, dar descoperirile moderne permit să fie confundați scepticii care ar nega eficacitatea teribilă a maleficiilor. – Vrajitorul din Evul Mediu este tipul mijlociu, tipul clasic. – Michelet

îl sacrifică vrăjitoriei. – Să îi readucem la viață în cadrul fantastic al Sabatului legendar 101

SABATUL – Bandele acoperite de iarbă în pajiști, sau horele de zâne; ele au dansat acolo. – Pe locul Sabatului dimpotrivă iarba este tunsă și rară. – Un dolmen druidic în mijloc. – Apusul Soarelui. – Efectul crepusculului. – Fantome. – O vrăjitoare face incantații. – Urciorul de unde scapă Leonard. – Leonard a crescut, acum este monstruos. Un foc zglobiu apare între cele două coarne ale sale și sabatul începe; sosirea magicienilor și a vrăjitoarelor. – Har! Sabbath! – Focuri de culori și melodii. – Omagiu lui Leonard; fiecare sosit îi sărută dosul. – Verificarea semnelor. – O oaie neagră fuge în galop; o fată frumoasă, fecioară și goală, călărește această oaie. – Este aclamată; Leonard o salută și coboară de pe tronul său. – Mesa neagră. – Elixirul stropirii cu apă sfințită. – Pomada fermecată. – La introitus copiii sunt îndepărtați și vor fi trimiși la plimbare ștregarii îmbrăcați în catifea. – Sacrificiul; Leonard consumă pe altar destrăbălarea fecioarei proclamată Regina Sabatului. – Hora și orgia. – Incestul de rigoare. – Țapul urât mirositor oficiază pe corpul însângerat al preotesei. – Ofranda grâului pentru Spiritul Pământului și a păsărilor pentru Demonul libertății. – Confarreatio, hostie a iubirii impure; toată adunarea se împărtășește. – Copiii sunt chemați pentru agapă fraternă. – Senior și țăran, prelat, castelan și mojiic fraternizează. – Răzbunați-vă sau veți muri! – Darurile lui Leonard; folosirea lor. – Fulger al lui Dumnezeu lovește dacă îndrăznești! – Țapul se face cocoș negru cu creasta de foc. – Cucurigu! Totul a dispărut 104

Detalii omise în sinteza sabatului. – Evocarea; rituri impuse; sunt ele indispensabile? – Scena clasică a evocării; cum se semnează pactul; ce enunță. – Epilog al acestui gen de aventuri; legenda lui Faust. – Pact formal,

pact tacit. – Transport al vrăjitorilor la Sabat; modul variază. – Mătura legendară. – Unguente magice. – Electuari – Vânătoare înaltă: povestirea unui țaran. – Melodie aeriană. – Grindină de hoituri. – Credința vrăjitorului; toată forța sa ocultă este acolo 115

CAPITOLUL III – OPERELE DE VRĂJITORIE 118

Vrăjitorie, definiția sa; detaliu al practicilor sale. – Repudiem pentru moment orice comentariu – Avertisment pentru cititor. – Diavolul, maimuța lui Dumnezeu; vrăjitoria, religia în sens invers; ce este o religia? – Teoria tainei, identică în religie, în magie neagră și în înalta magie. – Sortilegiul, caracterele sale sacramentale; distingem în el materia și forma. – Dezvoltarea acestei idei. – Trei categorii de vrăjitori. – Cele cincisprezece crime ale vrăjitorului, după Bodin; clasificare vicioasă 118

Maleficiul propriu-zis. – Exemplu de maleficiu efectiv și constatat cum se cuvine: procesul ciobanului Hoque și a complicilor săi. – Frumos-cer-zeu: sarcină de otrăvire pentru animale. – Trădarea lui Beatrix; salvată de farmec. – Moartea lui Hocque, lovit de șoc. – Legea repercusiunii în goeție. – Revelații în fața judecătorilor; condamnări diverse 125

Farmecul – Incantația. – Compoziția barocă și sacrilegiul farmecelor. – Eficacitate în magia neagră a vorbelor de neînțeles; părerea lui Pico de la Mirandola și a lui Jamblique. – Maniheism al vrăjitorilor. – Mărturisirile lui Magdeleine Bavent; farmec îngropat în apropierea unui trandafir (extras din cartea Părintelui Desmarests, confesorul Magdeleinei). – Filtre. – Sarcini. – Sortilegii. – Vrăjire; materia și forma sa: volt și repulsie magică. – Detalii curioase. – Vrăjire cu ajutorul figurii de ceară. – Cu broasca botezată. – Un sortilegiu în cimitirul din Saint-Suplice, în 1619. – Cum dejucăm vraja, după Eliphas:

- broasca într-o cutie de corn. – Folosirea broaștei în Magia otrăvitoare; rețetă ciudată după Porta. Envoutement prin rămășițe prinse în cuie 127
- Mandigoes-obi; sortilegiu al negrilor vandoux. – Obeah și Ob ai lui Moise. – Sabatul Vandoux; exemplu citat de domnul Lond. – Șarpele sacru, preoții și fideliile săi. – Șarpele la Egipteni: invocare la Typhon-Seth (Papyrus Anastasi și Sallier). – Digresiune despre marele Agent din toate operele tenebrelor. Magnetismul și electricitatea nu sunt decât modalități foarte indirecte ale energiei sale. – Inițiatul și Adeptul. – Pentru a deveni Mag nu este de ajuns știința; raritate a adevăraților magi. – Vrăjitorul este un sclav care are alura unui maestru. – El se înecă în oceanul funest și va deveni un val al acestuia 133
- Sortilegii pentru exacerbarea și depresia venerică. – Capriciile semnelor genezic. – Afrodisiace și anafrodisiace. – Rețetă de grimoar: măduvă extrasă din piciorul stâng al unui lup; schelet de broască; testicule de iepure, etc. – Rețetă impertinentă a lui Albert cel Mare, pentru a vindeca bolnavii de iubire. – Magnes interior și ocult al lui Paracelsus. – Citat din Cornelius Agrippa. – Nodul de eghilet: această crimă era una dintre cele mai frecvente și cele mai severe pedepsite. – Emoția este o redutabilă legătoare de eghilete. – Judecări temerare. – Sentințe purtate cu ușurință. – Părerea lui Pierre de Lancre și Henry Bogue. – Rituri uzuale pentru nodul de eghilet; detalii precise. – Alte procedee pentru această legătură. – Încă o rețetă din Grand Albert. – Abatele Thiers și Tratatul său despre superstiții 137
- Farmede de înțepenire. – Mâna gloriei (extras din Petit Albert). – Pregătirea sa, mâna și grăsimea spânzuratului. – Folosirea farmecului de înțepenire, pentru a răpi copii din China. – Exemplu extras din Spicuitor hindus-chinez: exorcism al preoților lui Bouddha. – Digresiune referitoare

la exorcisme: toți miniștrii sacerdoților obișnuiți sunt competenți; De ce-ul esoteric al acestei competențe. – Comuniunea Sfinților și Comuniunea perversilor. – Farmec al tăcerii. – Cum disimulau acuzații supuși torturii diagrama anestezică. – Tradiții judiciare: percheziții, sondaje. – Întrebarea; axioma: vrăjitorii țină, dar nu plâng niciodată. – Indici extrași din atitudinea în fața durerii – Anestezia isterică și Sugestia 140

Alte opere ale vrăjitorului: Nașterea și soarta sa. – Ochiul rău. – Sorți aruncați peste bunurile pământului. – Vrăjitorul în laboratorul său. – Pudră pentru a face înmulțirea rapidă a insectelor dăunătoare (Boguet). – Farmec pentru a face să plouă (exemplu extras de Delrio). – O fată își bate urina într-o gaură; rezultatele acestei operațiuni. – Maleficii pentru a stârni grindina, furtunile, ciclonul, etc. – Focul din cer și spiritele șirete; digresiune despre zeii păgânismului. – Inteligența fulgerului: mărturisiri tulburătoare ale fizicianului Jobard. – Isprăvile spiritelor fulgerătoare. – Marele foc, tunetul și fulgerul din Cer, referințe despre Biserica lui Quimper-Corentin, etc. (reproducere a unei piese ciudate) – Alte anecdote: oracole și sentințele fulgerului. – Caesar, Aesar. – Demonii autori ai intemperiilor, exorcismele pentru a-i înlănțui; Ritualul lui Toul. – Părinții noștri păcătuiau prin exces de credulitate, noi păcătuim din excesul contrar 145

Evocări ale morților. – Homer și Odiseea. – Detaliu al ritualurilor îndeplinite de Ulise, pentru a evoca umbra lui Tiresias. – Evocări cu ajutorul sângelui și săbiei relevă Goetia 153

Incubii și Succubele – Ephiulle al Grecilor și coșmarul. – Fenomene erotice în timpul somnului. – Caractere ale incubului; brutalitate. – Legenda unui monstru incub, raportată de Pierre le Loyer: o fată lăsată însărcinată de un monstru. – Succubul; istorie adevărată (povestită de

Goerres și certificată de Barnelt) despre un succub octogenar. – Spectre de dezmăț; fascinații	155
Vampirism, boală postumă: cum devenim vampiri. – Vampirism ereditar; fapte adevărate. – Victime ale vampirului; oameni sufocați în patul lor. Vampirul este dezgropat: detalii complete, descrierea cadavrului. – Îi este străpunsă inima; trupul său este transformat în cenușă. – Certitudine a fenomenelor vampirismului. – Fapte similare, atestate și irecuzabile. – Îngroparea fakirilor de vii; letargia, exhumarea și trezirea lor după mai multe luni. – Precauții luate pentru ca experiența să fie concludentă. – Mărturii pozitive. – Împrumut făcut din cartea doctorului Gibier: Analiză a lucrurilor; istoria lui Harides yoghi	156
Lycanthropie; ce este Vârcolacul; în ce diferă, din punct de vedere magic, față de Vampir. – Metamorfoze ale vrăjitorului în diferite forme de animale. – Fenomene repercusive observate în cazurile reale de bilocare pseudomorfică. – Exemple: istorii extrase din Valderama, Boguet, Bodit și Lancre. – Laba de lup și mâna castelanului; caracter apocrif al acestei din urmă anecdote	163
Antropofagia vrăjitorilor; legende de copii sugrumați de sabat. – Un text din Legea salică. – Iar sabatul: sabatul real, sabatul în astral. – Unde se limitează puterea vrăjitorilor	166

CAPITOLUL IV – JUSTIȚIA OAMENILOR 170

Vrăjitorul condamnat la moarte de majoritatea legislatorilor. – Trei texte nemiloase ale lui Moise. Părerea lui Bodin care reclamă pentru vrăjitor moartea distinsă și cu mici țipete. – Două voci se ridică singure, spre această epocă, în sensul milei: medicul Wierus, în numele psihologiei (sec. al XVI-lea) și pastorul Bekker, în numele milei creștine (sec. al XVII-lea), protestează împotriva rugului. – Indignarea lui Bodin împotriva lui Wierus; el îl

trimite la ipostaza urinelor. – Culpabilitate reală a vrăjitorului; este ea dovada tribunalelor umane? – Oricât de crud ar fi fost Evul Mediu pentru vrăjitorii care l-au infestat, istoria îi va acorda circumstanțe atenuante. – Legislația și jurisprudența ineptă în materie de vrăjitorie. – Magia crimă de excepție. – Codul lui Boguet 171

Vrăjitorii hăituiți din toate timpurile și din toate țările – Venditad Sade – Papyrus Harris; păstor egiptean condamnat la moarte pentru maleficiile sale. – În Israel: Cartea Regilor; Saul la Pythonisa din Endor. Aoboth; apariție sinistră a lui Samuel evocat. – Legi în Grecia împotriva fermecătorilor (V. Platon, Demostene și Pausanias). – La Roma, Legea celor XII Table nu este mai puțin severă: 170 de vrăjitori executați, Claudius Marcellus fiind consul. – Măsuri luate de August, Tiberiu, Nero, Constance și împărații creștini. – La Franci, Legea salică îi pedepsește pe strigoi. – Ev Mediu și timpuri moderne; ordonanțe succesive ale lui Carol VIII, Carol IX, Henri III, Louis XIII și Louis XIV 176

Competiții ale puterilor ecleziastice și civile; tribunale mixte pentru represiunea crimelor magiei. – Judecătorul este prins din nou. – Bulă incalificabilă a lui Inocențiu VIII; nu a fost aplicată niciodată. – Digresiune despre zădărnicia măsurilor menite să revolte conștiința publică; două exemple de prescripții asemănătoare eludate; Ritualul Roman și interdicția de a îngriji bolnavii impenitenți; o ordonanță sub Ludovic-Filip, prescriind denunțarea revoltaților răniți 178

Crimele de excepție – Obiceiuri speciale pentru crima de magie: detalii multiplicat și curioase. – Frauda bună a iezuitului Delrio. – Tortura: Chestiuni de apă și de foc; bocanc, tortură, bici, șevalet, colier, etc. – Cartea doctorului Regnard: Vrăjitorie, Magnetism, etc – Versuri ale lui Nicolas Remy. – Demonologi; caracterele lor

proprii: Remigius, Sprenger, Bodin, Lancre, Boguet, Delrio, etc. – Inchiziția și nimicirea sa prin foc. – Lucrările lui Dellon, Marsollier și Llorrente 182

Câteva procese faimoase – Ioana d’Arc – Gilles de Laval, Domnul de Retz și legenda lui Barbă-Albastră. Lux scandalos al mareșalului; el se ruinează, în ciuda averii sale colosale. Copii de suflet ai capelei din Tiffauges. Meffraie; ridicări de băieți tineri. Copiii de suflet dispăreau unul după altul. Aluri misterioase ale domnului de Retz; moravuri echivoce. Magia, alchimia și uzura; Prelati și preotul din Saint-Malo. Vocea publică îl desemnează pe Retz ca asasin, sodomit și vrăjitor. Ducele Jean V îl investește pe Machecoul unde s-a refugiat. Retz prizonier; anchetă și proces. Percheziții în toate castelele; exhumarea a două sute de cadavre mici mutilate. Revelații neașteptate; detalii înspăimântătoare. Un tribunal mixt, sub președinția lui Senechal de Rennes, îl condamnă pe Gilles de Retz să moară pe rug. Execuția sa la porțile orașului Nantes (1440). – Expunere și amendă onorabilă a Maistrului Guillaume Edeline, care a fost la sabat. – Țărancă idioată, acuzată de sortilegiu de către Inchiziție, salvată de Agrippa, avocat general la Metz. – Afacerea Sainte-Baume: procesul lui Gaufridy; textul arestării care îl condamnă la moarte în chinuri (1611). Confesiunea lui Gaufridy, publicată după moartea sa de către exorciști. Detalii incredibile: Magdeleine de la Palud și cei cinci diabolini; Louise Cappeau, posedată de Verrine, Grezil și Sonneillon. Jurăminte edificatoare despre diavolul Verrine. Exorcismele lui PP. Doms și Michaelis. Carte revoltătoare a acestuia din urmă. – Recrudescență a proceselor și a supliciilor de la începutul secolului al XVII-lea. – Procesul Eleonorei Galigai (1617), piese convingătoare găsite la ea; replica sa demnă pentru președintele Courtin. – Din nou Urbain Grandier: marele

cardinal și bagheta magică. – Afacerea măicuțelor din Louviers: în această comunitate, David a instituit un Sabat permanent. Proces al succesorilor săi Picard și Boulle; arest al Parlamentului din Rouen (1647), care condamnă viul și mortul la a fi făcut cenușă pe același rug. – Posedările se multiplică. – Afacere scandaloasă a iezuitului Girard și a frumoasei Cadriere. Influența iezuiților divide Parlamentul de Aix; evident vinovat, Girard beneficiază de partajul vocilor (1731). Arestul îl trimite la judecătorul Bisericii care îl achită. – Părerea lui Jules Garinet, atingând posedății și exorciștii 189

PROCESUL ȘI RĂZBUNAREA TEMPLIERILOR.

Ordinul Templului și tradiția Johannită. Levitikon și lista pontifilor Johanniti, de la Iisus la Sfântul Ioan. – Bogăția și ambițiile Templierilor. – Acuzațiile aduse împotriva templierilor: Baphomet, Renegarea crucifixului, Sodomie, diabolismul; Demonul în formă de pisică; Succubii. – Orgiile gnostice. – Misiunea Templierilor, după marchizul lui Saint-Yves d'Alveydre; le datorăm stabilirea Statelor generale? – Maniheismul Templierilor; probe raportate de Mignard: lădiță de piatră d'Essarois. – Incompatibilitatea dogmei maniheiste și a tradiției ortodoxe 201

Conspirația papei și a regelui Franței împotriva Templului. – Detalii istorice. – Lovitura de Stat din 1307. – Arestarea Templierilor în toată Franța. – Atitudinea guvernelor străine: Templierii în Germania, în Italia, în Sicilia, în Anglia, în Flandra, în Spania, în Cipru. – Procesul durează foarte mult. – Sentința definitivă. – O parte a Templierilor scapă de moarte, confesându-și crimele de care sunt acuzați: ceilalți, declarați eretici, urcă pe rug. – Marele Maestru retractează de la primele mărturisiri extorcate de întrebare; el este ars de viu în compania prințului Dauphin

(1313). – Cavalerul Aumont și șapte Templieri deghizați în masoni le culeg cenușa: Ordinul Franc-Masonilor a luat naștere. – Din 1311, Consiliul de la Viena a pronunțat abolirea Templului. – Ce devin imensele bogății ale Ordinului? – Templierii erau vrăjitori? Da sau nu; digresiune despre pericolul etichetelor prea absolute. – De ce această înverșunare a lui Clement V și a lui Filip cel Frumos împotriva unui Ordin atât de devotat intereselor Bisericii și ale monarhiei? 205

Legea Repercusiunii în istorie: 1793 este un șoc ca replică a evenimentelor din 1312. – O formidabilă societate secretă s-a ridicat pe rămășițele Templului. – Așteptând ora răzbunării, ea decimează prin pumnal și otravă, denunțatori și călăi. – Timp de patru secole, executorul marilor opere templierie a crescut și a lucrat în umbră; se arată în sfârșit ziua cea mare sub numele de Iluminism mai întâi, apoi arborează numele de Revoluție franceză 214

Societățile Secrete, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea secol. – Fermentație generală. Germania este punctul de legătură al tuturor sectelor. – Weisshaupt și Areopagiții săi. – Swedenborg, Schraeppfer, Yung-Stilling, Eckartshausen, Lavater. – Misterele Școlii din Nord. – Spiritismul de stat, la Berlin și Copenhaga. – Masoneria ocultă. – Pamflet profetic al Marchizului de Luchet: Eseu despre secta Illuminaților (1789); analiza cărții, citate care demonstrează o preștiință uimitoare 216

Loje-mame; misionari internaționali – Saint-Germain și Cagliostro; vogă prodigioasă a acestor aventurieri, idolatrizați de către popor, răsfățați de cei mai mari seniori. – Anecdote incredibile. – Minune sau ... sugestie? – Marele Cophte și Masoneria sa egipteană; inițierea Prințesei Lamballe. – L P D Triplă semnificație a acestei hierograme sinistre. – Medalie profetică realizată în 1642 și prezentată la Convenție de Grigorie. – Pronostic făcut

de Paracelsus și profețiile lui Joachim de Flore. – Circulară masonică cifrată. – Război de moarte între adeptii celor două inițieri rivale. – Crocodilul lui Saint-Martin sau Războiul Binelui și Răului. – Binarul impur își poartă fructele: domnia Terorii. – Un citat de Eliphas Lévi. – Extrase importante dintr-o carte publicată în 1819: Societăți secrete din Germania. – Apropii ciudate. – Jacques, Jean-Jacques, Jacques Molay și Iacobinismul. – Iacobinii, Neo-Templierii; termeni sinonimi – Jakin, Boaz, Macbenac, Adonai, 1314. – Mormântul lui Jacques Molay, de Cadet de Gassicourt. – Răscoala din 10 mai 1792; Adunarea decide că regele va fi instalat la Luxemburg. Neo-Templierii au decis altceva: regele la Templu. – Noi apropieri semnificative. – Ludovic XVI va plăti pentru Filip cel Frumos și mai târziu Pius VII pentru Clement V. – Planul dublu al Revoluției franceze oprită în lojele masoneriei oculte, fiica Templului. Dovadă materială, indiscutabilă: mărturisiri sibiline ale lui Cagliostro în 1790. Procesul său la curtea de la Roma. Revelații surprinzătoare. – Bonaparte și Pius VII; Papa la Fontainebleau. – Noi extrase din Eliphas Lévi. – Evreul rătăcit de Crimă și de Răzbunare. – Pasqualis-Martinez și inițierea lui Cazotte. – Cele două sinteze cromatice după Zohar. – Profeția lui Cazotte, raportată de La Harpe, martor ocular 219

Procesul lui Jacques Cazotte și Corespondența sa mistică adresată lui Laporte și Pouteau. – Detalii necunoscute. – Cazotte în fața judecătorilor săi, el este condamnat dinainte. – Cele două secte rivale la cuțite. – Cazotte și Martiniștii. – „Nu sunteți inițiat? Aplaudați!”. – Conspirația lui Cazotte. – Rechizitoriul lui Real, acuzator public. – Non bis in idem – Cazotte condamnat la moarte. – Discurs in extenso a lui Lavau, Neo-templier, președinte al Tribunalului Revoluționar. Sectarul, înainte de a-și

ucide dușmanul dorea să-l convertească! – Execuția lui Cazotte. – Concluzie	226
---	-----

CAPITOLUL V – ARSENALUL VRĂJITORULUI 246

Sacristia, după Templu	248
------------------------------	-----

INVENTARUL ARSENALULUI VRĂJITORULUI	249
---	-----

A. – Adramelech. – Aggarath. – Albert cel Mare (Grand și Petit Albert. Substanță a acestor două grimoare stupide). – AlmanahuL Diavolului. – Amulete (Amuleta și Talismanul, Agnus Dei, Mascota și Obiectul norocos). – Androdamas – Android (Androidul lui Albert cel Mare, sens al legendei. Avorton; spermă într-un ou, etc). – Anticristul. – Astrolab (Horoscop, Astrologie judecată de către Fabre d'Olivet) – Avatar	249
---	-----

B. – Baghetă (Bagheta magilor. Bagheta vrăjitorului și cercul evocator; pregătirea baghetei de alun. Urina și sângele; practicile rabinilor-vrăjitori din Alsacia). – Baghetă divinatorie (Descriere, fabricație; Fizica Ocultă a lui Vallemont și respingerea lui R P Lebrun). – Bambus negru (Filtru de iubire al vrăjitorilor negri) – Baphomet. – Busuioc (născut dintr-un cocoș și o broască râioasă. Oul de cocoș. Adevăratul busuioc). – Bazin fatidic (Povestire detaliate, după Ammien-Marcellin și Sozime, despre operațiunea teurgică realizată de magul Pallade). – Frumos-Cer-Dumnezeu – Beelzebub. – Belphegor. – Bestia Apocalipsei. – Brucolaci	252
---	-----

C. – Cadavru (Teorie magică a lui Porphyre). – Cantaride. – Caractere (Hierograme, hieroglife, embleme, pantacle: definiții. Caractere ale grimoarelor; cheia lor. Caractere apocrife, de respins la prima privire. Chymicy Vannus și cheia Rozelor Cruci. Analiză și sinteză a caracterelor. – Monas hieroglifica lui Jean Dee). – Carafe (Instrument de divinație, folosit de Cagliostro. Porumbeii săi, vizionari pasivi. Cagliostro o face pe Maria-Antoaneta	
---	--

să vadă ghilotina pătată de sângele regal). – Catoblepas. – Cercul magic (Teorie ezoterică a cercului; Demonii în jurul cercului. Hore de zâne). – Candele (Mâna de glorie. Candela magică a lui Cardan, pentru a descoperi comorile ascunse). – Cazan al Sabatului. – Cămașă de nevoie (Citat din Jean Wier). – Cuie - Capra Sabatului. – Claviculă (Claviculele lui Solomon, imprimate și manuscrise. Detalii pentru bibliofili. Marele pantacul). – Clopot (Virtutea de a alunga fulgerul; clopote binecuvântate de Sfântul Petru). – Coca din Peru (Detalii complete. Proprietăți anestezice și tonice. Cocaina. Pericole ale acestor substanțe. Ravagii în Peru; decizie a consiliului de la Lima (1567). Coca, arbore magic? De ce? Părere a imprudenților. Bariera lumii hiperfizice; cum s-a dărâmat. Pact tacit, prin virtutea sângelui). – Colir (Gnom ireconciliabil și evocarea lui Magnamara). – Colombă. - Comete. – Cocoș negru (Sacrificiu al Cocoșului negru în Grimoarul lui Honorius. Vrăjitori din China: Heung-te) – Coarde ale vânturilor (Citat din Olaus Magnus). – Craniu de copil (Farmec de invizibilitate; un vrăjitor în fața jurilor, în 1857). – Broască râioasă (Putere magnetică a broaștei râioase) –	Cruce	256
D. – Demonul bărbos (Baphometull Alchimiștilor) – Demoni (ierarhii infernale, după Wier) – Dinți. – Diavol. – Divinații (cartea lui Peucer). – Dragon Rouge (Detalii despre acest Grimoar)		267
E. – Apă (mixerele de apă: farmec pentru a aduce ploaia. Probele apei reci și ale apei fierbinți) – Elfi. – Enchiridion (detalii bibliografice: Carol cel Mare și Leon III). – Vrăjire. – Sabie (Fabricarea săbiei magice, caractere secrete). – Ephialte. – Evocare (prescripții detaliate ale ritualului, după Eliphas Lévi)		270
F. – Fantome (Definiție ocultă). – Formă fluidică. – Fumigații		271

- G. – Gamahes (Curiozitățile neauzite ale lui Gaffarel; teoria semnelor astrale, reînnoită de Crollius și Paracelse). – Gnomi. – Grimoare (Grimoarul lui Honorius, detalii curioase, explicare a lui Eliphas Lévi. Semnături diabolice, trasate cu sânge. A șasea esență dialectică și potențială) 272
- H. – Hașis (pregătirea sa; kif; extractul gras. Proprietăți. Paradisurile artificiale ale lui Beaudelaire. Manifestare a inconștientului; virtute ocultă. Adam înainte de cădere. Vei naște în durere). – Hippomanes 276
- I. - Idoli. – Iluminism. – Imortalitate (Elixirul nemuririi; Zanoni. Lotusul). – Incubi (Ephialte) – Infidelitate (Băuturi de probă; Apele amărăciunii 277
- Î. – Înalta Goană. – Întrebare 279
- K. – Khali 280
- L. – Lațuri. – Lămpi (Lampă eternă în mormântul lui Tullia). – Larve. – Lemuri. – Leonard. – Leviathan. – Lilith 280
- M. – Magnetism (Definiții: Sugestie și Constrângere. Ceară moale și amprenta). – Mâna de glorie. – Maleficii. – Mătrăgună (Atropa Mandragora. Solanees virulente. Omul-mătrăgună și visul alchimistilor, măiestria vitală și bătaia unui arc. Teraphim și Avortonii. Evocarea unei larve într-o mătrăgună. Sufletul unui câine și sufletul spânzuratului). – Mărți (controlorii lui Leonard; poansonarea vrăjitorilor. Chirurgii și Stigma Diaboli; Lancre și Murgui). – Melicerte. – Mendes (și Țapul său). – Mesa neagră. – Mochlath. – Moloch. – Monștri (sămânță umană în sol animal) 281
- N. - Nagual (Nagualismul și Licantropia. Alter ego al vrăjitorului mexican. Fenomene de repercusiune. Crocodilul și părintele Diego; un duel la malul lacului). – Nahemah. – Nenufar (antiafrodisiace și lucrările Lunei și ale lui Saturn. Lotus și nymphae padma.- Numere 286

O. – Obi. – Ou (Ghicit cu oul alb). – Ouă de șarpe (Druizii și cerebrota mercurială a ermeticilor). – Ondins ...	288
P. – Pact. – Parfumuri (fumigații oculte). – Piscă. – Picioar de capră. – Pistol zburător. – Plantă atrăgătoare a lui Van Helmont (un text al acestui adept; tradiția Rozelor Cruci. Verbina și ora astronomică la care trebuie culeasă). – Plante magice (cele 22 de plante și cele 22 de arcanе. Pierderea tradiției; cele 16 plante oculte după Cesar Longin). – Pomezii. – Pitoni	289
R. – Regina Sabatului. – Rhombus (sfârleaza magică și oracolele lui Zoroastru)	293
S. – Sabat. Sabia. – Sacrificiu. – Salamandre. – Samael. – Sânge (Virtute configurativă a sângelui; o pagină din Eliphas Lévi). – Satan. – Satiri (Cartea lui F Hedelin). – Secrete (A vindeca de secret: formule stupide, făcând minuni în mâinile anumitor păstori. Detalii picante. Un secret împotriva fluxului din pânze). – Semne (semnul și lucrul reprezentat). – Sortilegii. – Spiritism (definiție, regatul lemurilor). – Stilet magic. – Succuba. – Silf	293
Ș. – Șoareci albi (hrăniți cu hostii consacrate). – Șireturi	301
T. – Taciturnitate. – Talisman (definiție; cu ce este diferit față de amuletă. Scapularii diavolului. – Tobă magică (Diavolul în Siberia). – Tarantula. – Tarot (Originea Tarotului. Cartea lui Court de Gebelin. India, Egiptul și Boemienii. Corespondențe ezoterice. Drumul Tarotului și cartea lui Papus. Tarot alterat. Cele XXII de chei, restaurate de domnul Wirth. Magul și Vrajitorul). – Tarobol (detalii curioase; – Teudat. – Teraphim (Ourim și Thummim; față sau revers) - Tunet. – Transportul vrajitorilor la Sabat	302
Ț. – Țapul Sabatului	306
U. – Upas (otrăvuri ale sălbaticilor; Tsettik și Curar.	

Upas născut din solul din Java, sub blestemele lui Mahomed). – Urină. – Mătreăța arborilor (Paracelsus și craniile spânzuraților 306

V. - Vampiri. – Voodoo. – Vargă fermecată (pregătirea sa; vergeaua fulgerătoare). – Vitzliputzli. – Volt 307

CAPITOLUL VI

AVATARURURI MODERNE ALE VRĂJITORULUI 310

Vrăjitori în secolul al XIX-lea? – Eu răspund da, cu mâinile pline de dovezi. – Dosare despre Vintras și secta sa neo-gnostică. – Magnetizatori, spiritiști și mediumi fac vrăjitorie la fel așa cum face domnul Jourdain proză, fără să știe. – Aceste aserțiuni le voi justifica imediat 310

Un proces de vrăjitorie, în Franța, în anul 1851. – Tribunal din Yerville: ciobanul Thorel intenționează o acțiune împotriva preotului Cideville care i-a dat trei lovituri de bâta. – Originea afacerii: ea provine de la un cutare G, vrăjitor din sat, arestat la denunțul preotului pentru practicarea ilegală a medicinei. Thorel nu este decât executantul înaltelor opere ale lui G, care a promis să se răzbune. – Doi tineri seminariști crescși la prezbiteriu. – Trombă de fenomene; lovituri în ziduri, pe ritmul unor anumite arii. – Conversație prin lovituri; revelații stupefiantă. – Pupitrele de izbesc; obiectele dispar; lopata și vătraiul dansează prin cameră. – Unul dintre seminariști zărește în spatele său o umbră a unui om îmbrăcat cu bluză, este Thorel. – Corpuri fluide, șerpuiind. – Mâna neagră și palma. – Eccleziăștii se duelează cu invizibilul. – Pardon! – Iată un om care mă persecută! – Thorel la prezbiteriu; el atinge copilul; fenomenele se dublează. – Scenă între preot și Thorel; lovituri de bâta. – Verdict al judecătorului de pace; autenticitate a fenomenelor 311

Ce este Magnetismul? – Supunerea unei ființe la voința altuia. – Ce este Spiritismul? – Evocarea morților. –

Spiritistiții și magnetizatorii sunt, conștient sau nu, vrăjitori.
 – Digresiune despre daimonul sugestiei; teorii oculte; teoriile oculte despre Magnetism și Spiritism. – Allan Kardec și doamna Blavatsky. – De ce combat spiritismul: promiscuitate psihică și anarhie spirituală. – Evocare a morților: cultul strămoșilor 311

Spiritismul în antichitate. – În Orient. – La Roma: Tertullien vorbește despre mesele oraculare și caprele sibiline. – Invazia spiritismului în Europa, spre 1853. – Knockings, rappings. – Creioane fermecate, mâini luminoase, apariții. – Condiție indispensabilă pentru producerea fenomenelor: un medium. – Ce este un medium? – Identitate a fenomenelor de spiritism și a celor observate la Cideville. – Descriere a fenomenelor; detalii interesante. – Obiectivări de ființe sau de obiecte; aceste experiențe îl epuizează pe medium. – Vampirism de salon. – Respirații înghețate. – Solidaritate între medium și fantomă. – Fenomene de repercusiune; teorii oculte. – O fantomă lovită de o minge: mediumul pe moarte. – Întoarcerea la faptele observate în Cideville: Thorel poartă cicatricea gloanțelor trase asupra formei astrale. – Mai multe tipuri de mediumi; mediumi cu efecte fizice, cu materializare și cu încarnare. – Studiu al încarnării spiritiste: schimbare văzând cu ochii; cel care își împrumută corpul. – Spectacol de neuitat, dar înșelător. – Explicație ezoterică a fenomenului. – Prăpastie incubică și spiritism. – Depravarea anumitor mediumi. – Anomalii sexuale. – Un androgin. – Pericole ale spiritismului: părerea domnului Bonjean, de Chambery 311

Pericolele magnetismului. – Experiențe temerare. – Salome va muri; otrăvire prin sugestie. – Tânără goală, cântând la rigodon. – Un fragment convingător. – Un tânăr își lovește mama cu un pumnal. – Ipoteză a unui criminal abil, inițiat în misterele magnetismului. – Sugestia în

curtea de juri. – Mijloace de a dejuca orice bănuială. – Educarea unui copil este un edificiu de sugestii. – Sufletul uman este o ceară moale care se întărește sub degetele lucrătorului. – Logica vrăjii sugestiilor. – Experiența mâinii crispate	312
Mesmer i-a făcut un cadou trist umanității? – Magnetismul în cripta misterelor antice: Sheekinah; Ain-Soph-aor. – Dragonul lui Ashiah și cercul mistic al alianței. – Caduceul lui Hermes și bagheta miracolelor, căzute în mâinile ignorante sau perverse. Trebuia ca Magnetismul să rămână ocult; dar din moment ce a început divulgarea trebuie să mergem până la capăt. – Inițierea ierarhică	312
Deleuze, Puysegur, Dupotet; vagi intuiții. – Școala lui Braid; Sugestia: teorie superficială dar perfect riguroasă. – Ridicol al Braidistilor: ipoteza fluidului. Ar trebui totuși să se audă. – Domnul Charcot și Școala de la Salpêtrière. – Punere în scenă; toba, gongul, tam-tam-ul; mult zgomot și puțină treabă. – Școala din Nancy, mai puțin teatrală dar mai serioasă: Doctorii Liebeault, Bernheim, Beaunis și Liegeois. – Decanul Școlii din Nancy, Liebeault și chestiunea fluidului; el este zdruncinat în scepticismul său de cura copiilor sugari. – Experiența domnului Focachon: poza unui vezicator prin sugestie. – Stigmatizarea: mecanismul autosugestiei în acest pretins miracol. – Tentativă de transmitere a gândului. – Proces verbal, relatând trei fapte de sugestie mentală, obținute de domnii Liebeault și Guaita: metamorfoza unei pălării	340
Fermecători, tămăduitori, ghicitoare în cărți, figuranții vrăjitoriei de jos. – Misticii îndoielnici. – Cadrul nostru ne limitează la un singur exemplu: unul dintre idolii Sodomei mistice	341
CARMEL-UL lui EUGENE VINTRAS	
ȘI MARELE PONTIF ACTUAL AL SECTEI	344
Escrocherie, virtute de tradiție în Carmel: Vintras	

condamnat la cinci ani de închisoare ca escroc; Baptiste, succesorul său, la trei ani. – Misterele lui Tilly-sur-Seules: revelațiile lui Gozzoli și ale lui Geoffroy; practici obscene și sacrilegii. – Oratoriu secret. – Fragmente de corespondență echivocă a lui Vintras cu fideliu său: Jehorael, Azzolethael (îngerul tropicelor), Dhocedoel. – O dragoste trecătoare pentru Dumnezeu. – Vintras, medium puternic; forța sa de atracție simpatetică. – Opera sa, curioasă olla podrida. – Minunile lui Vintras: hostii sângeroase, acoperite cu caractere secrete; vin miraculos; clopote care sună singure. – Afacerea Rosette Tamisier: fenomene stupefiant; subprefectul d'Apot, notabilii din Saint-Saturnin semnează procesul verbal. – Afluență enormă. Episcopul cere ca Rose Tamisier să fie arestată; sfânta în poliția corecțională; declarație de incompetență. Logica unui procuror. – Vintras judecat de Eliphas Lévi ... 345

O vizită a lui Eliphas Lévi la profetul Vintras; pretinsă pocăință a magului, câștigat de atunci la Carmel. – Un prieten ne roagă să controlăm acest fenomen, atestat de un proces verbal. – Falsitate manifestă a procesului verbal; dovezile abundă: apropiere de date; un text formal al Științei spiritelor; reproducere facsimilă de versuri scrise de Eliphas Lévi în 1864 pe garda unei cărți a profetului; note marginale foarte picante și dintre cele mai peremptorii de unde reiese că abatele Constant a condamnat mereu Carmel-ul 352

Erezia lui Vintras; defecțiuni zgomotoase pe câmpul catolic: abații Baillard, etc. – O carte a abatelui Andre; extrase semnificative. – Generalități despre Carmel: Naundorf și folosirea Marelui Monarh; Numele angelice; Ministerile; cele trei Ioane și cele trei Josefina mistice; pontifii; proveniența angelică a sufletelor: Spadasini, Feciorelnici, Voxatari, Donatari, etc 356

Succesorul lui Vintras – Rozele Cruci și vrăjitorii: de ce

dorim să-l demascăm pe Jean-Baptiste și să scufundăm secta rușinoasă pe care o conduce. – Josnicii mistice similare; extras din doctorul Gibier despre Comunitatea Priapulului onanic. – Vintras și moștenitorul său spiritual: Elie și Jean Baptiste. – Un consistoriu într-un singur om. – Condamnarea lui Jean-Baptiste de către un tribunal de onoare; sentința îi este imediat semnată (24 mai 1887). – Detalii din dosarele reunite de Baptiste despre Carmel. – Cine este acest personaj? 357

Doctrina secretă a lui Baptiste: misterul nedreptății. – Învățătura lui Vintras; evoluția sufletelor. – Opera salutului: mântuiri individuale și colective. – Adaptare a acestor vederi corecte. – Nimic nu poate da ceea ce are; așadar trebuie să dobândești ca să poți dăru. – Marele Arcan al Carmel-ului: căderea s-a operat printr-un act de iubire vinovată; mântuirea trebuie realizată prin acte de iubire religioasă. – Această dogmă se bazează pe o tradiție talmudică. Androgenatul; uniunea sexelor; cheia ascensiunilor și a decăderii. – Modul celest și Modul infernal. – Dreptul de procreare. – Sfânta Libertate a copiilor lui Dumnezeu. – Nu există salvare în afara uniunilor. – A se uni prin iubire cu toate ființele Creației: Uniuni de înțelepciune, Uniuni de milă. – Unde se îndreaptă această doctrină. – Corpurile glorioase 361

Cum l-am cunoscut pe Baptiste. – Tradiția ortodoxă a Științelor divine. – Baptiste este de bună credință? Rezerve din acest punct de vedere. – Misionarul Cerului și reticențele sale: anecdotă picantă despre sensul spiritual și sensul divin al simbolurilor. – Cum ni s-au trezit bănuielile; confidențe grave. – Un concurs de circumstanțe neprevăzute dezvăluie lipsa de demnitate a lui Baptiste 363

Anchetă ordonată: domnul Wirth ne repune dosare; primele relații dintre Baptiste și domnul Wirth. – El o trezește la realitate pe domnișoara Maria M, o sectantă a

lui Carmel. – Ajutat de ea, el face pe discipolul fervent în preajma lui Baptiste și ajunge să-l trădeze cu propria sa pană 368

Extrase din scrisorile lui Baptiste. – Împuternicirea științei de a-i face ființele să evolueze. – Dizertație despre exigențele iubirii fizice. – Căsătoria nu rezolvă nimic. – Doar inițierea aduce soluția enigmei. – Distincție esențială între drepturile de procreare și generare. – Exercițiul dreptului de procreare este licit pentru inițiați; nimeni nu poate incrimina exercitarea acestui drept. – A cunoaște mijloacele de procreare și a nu le folosi ar însemna a face o crimă implacabilă împotriva Duhului Sfânt, această crimă despre care vorbește Scriptura. – Temerile lui Baptiste: nu trebuie să bruscăm inițierea. – Pregătirea neofitului. – Scrisoare către domnișoara Maria M: „Să nu ne expunem pentru a nu fi judecați greșit!” Dreptul neofitilor este cel al aleșilor. – Cum vrea Baptiste să-l pregătească pe domnul Wirth; mamele celeste (sic) interzic uniunile; disperarea lui Baptiste; scrisoare homerică pe această temă. – Înmulțirea cu zece 370

Scrisorile lui Baptiste (continuare). – Domnul Wirth pune întrebarea supremă. – Răspuns peremptoriu al pontifului, entuziasmul său elogios. – Inițiatul este un rege care se poate căsători cu toate. – „Nu mai sunteți discipolul meu, dragă ales! Sunteți un alt eu-însumi.” – Scrisoare de la trei tinere inițiate în Carmel în L, conform ritualului. – Carmel vrea să spună: carne crescută în Dumnezeu. – Consternare bruscă a lui Baptiste, el află că domnul Wirth își bate joc de el; de atunci „celălalt eu-însumi” nu mai este decât un profan care nu a înțeles nimic din învățătura Carmel. – Ipocrizia lui Baptiste, exemple similare. – Ultimele scrisori 380

Alte documente: dosar furnizat de René Caillie, - Revelații din scrisoarea abatelui Z. – Oratoriul secret al lui Baptiste.

- Mângâieri om-animale; doamna T, fecundată de ele, dă naștere la vânturi: acestea sunt corpuri glorioase pentru ascensiunea ființelor inferioare. – Baptiste și Conte de Gabalis 382
- Domnul Wirth trimis la Chalons pentru a culege depoziția domnișoarei Maria M. – Repunerea unor dosare importante. – Condamnarea lui Baptiste. – Examen rapid al dosarelor. – Uniunile la distanță. – Un pontif în cămașă. – Din nou corpuri glorioase. – Scandalurile interioare din Carmel. – Specificații prea precise și pe care a trebuit să le prezentăm în latină. – Un atac pe calea magică; contra-semnul. – Călătoria lui Baptiste la Frohsdorff; venirea lui Henri al V-lea și învierea doamnei L. – Șoareci albi hrăniți cu hostii. – Cataplasma din materie fecală și alte medicații de același gen. – Vrăjire prin statuetele sfinților; prin inimile străpunse de ace. – Poruncile supreme. – Un elixir pentru Uniunile de viață. – Farmec de moarte pronunțat de Baptiste și urmat de efect 386
- Declarație privind cele șapte mistere. – Corpul glorios și facultatea plastică. – Rugăciune ciudată, pentru a deveni Criști și Maria-Criști (sic). – Hostie imperiamaelic și duo de viață. – O parte pătrată. – Sacrificul gloriei divine: carnea euharistică. – Pentru noi infernul! Pentru noi Satan! – Sacrificiul josephic de glorie. – Câteva titluri de opere .. 393
- O ultimă anecdotă: Călătoria pontifului la Paris. – Viața sa ascunsă este închisă, viața sa publică se va deschide. – Paralelă între Baptiste și colegul său Jean-et-Pierre. – Manevre complicate ale lui Baptiste pentru a forța ușa teosofului X. – Întrevedere a lui Baptiste și a unui brahma pundit. – O exhibiție magico-comică. – Capul de mort și pielea de șarpe. – Evocare teatrală; teroarea lui Baptiste, el bate în retragere. – Vrăjitori și Dougpas. – Fiul Sorilor Asiei. – Un brahma-budhist (sic). – Cadou al unui medalion: ce închidea el? – Vizita savantului X la

Baptiste; ce urmează. – Un israelit de dincolo de mormânt.
 – Erudimini, qui judicatis lupanar! 400

CAPITOLUL VII – FLORILE PRĂPASTIEI 407

Poezia Răului. – Pericol al excursiilor departe de drumurile deschise. – Farmec de artă a vrăjitoriei; unii țin de pitorescul superficial al grimoarului. – Alții se pasionează de lirismul Răului. – Prăpastia inconștientului. – Inconștiența este domeniul propriu lui Satan-Panthee. – Satanismul pur este destul de rar: canonic Docre și Acolo-jos al domnului Huysmans; imputări calomnioase cu privire la ocultiștii contemporani. – Domnul Huymans păcălit de Baptiste. – Burghezi și patricieni ai vrăjitoriei moderne. – Artiști și gânditori excentrici; Icari ai idealului. – Emanări ale prăpastiei. – Satan transfigurat în înger de lumină. – Vocea ambianțelor. – Minele și Non-Minele. – Îndoială universală; poluție psihică; spasmul mistic al Răului. – Vocea lui Satan-Panthee: inițierea blestemată și mincinoasă 403

Cabala lui Satan-Panthee. – Sabia lui Keroub. – Prostituata Neantului. – Mângâierile adversarului: Pământul dă naștere la spectre blasfematoare. – Cele trei septenare de blasfemii. – Providența și Zeița Rațiune. – Templul de rebeliune lovit de fulger. – Omul îl neagă pe Dumnezeu și Dumnezeu îl reneagă pe om. – Reintră în inconștient! – Fluviul vieții impersonale, universal dizolvant al entităților factice. – Vis sau realitate 414

Vocea lui Satan-Panthee îi vorbește fiecăruia în limbajul său familiar; dar orice ar spune, scopul său este de a sugera retrogresiunea spre Instinct. – Cele două Inconștiente. – Suicidul adevăratei personalități; în acest suicid se află alfa și omega vrăjitoriei. – Satan-Panthee travestit în Cristul glorios. – Chiar în Buddha: Societatea teosofică și sinteza atee. – Parabrahm și Nirvana 420

Peste tot unde se desfășoară activitatea omului, Satan își poate extinde ravagiile, așa cum Providența își răspândește binefacerile. – De ce? Natura demiurgică a omului. – Verbul uman în raporturile sale cu Adevărul Absolut și Realitatea contingentă. – Credința și Știința. – Verbul uman poate comunica împreună cu Verbul divin, prin medierea Conștiinței. – De ce Rațiunea, competentă pentru lucrurile Științei, este atât de incompetentă pentru cele ale Credinței? – Magia Artei, binefăcătoare sau nefastă. – Opera de artă, încarnare a unui gând viu; un gând nu se încarnează (nici un suflet) decât pentru a acționa asupra unui plan nou. – Orice artist este un mag sau un vrăjitor. – Schiță a unei scheme sintetice a Artei; patru tipuri primordiale: Apollo, Hecate, Eros, Atropos. Combinații, interferențe	423
Poveștile cu zâne și minunatul în Artă. – Regatul Geniilor	425
Nota Bene	426
BIBLIOGRAFIE	427